

Primesc scrisoarea de la necunoscutul care, între timp, a plecat. Deschid imediat plicul, iar graba mea are consecințele ei: doar scrisoarea a rămas intactă, plicul este rupt în bucăți. Destinatarul sunt eu, iar expeditorul este un anume Dr. Massimo Borelli, avocat. Notificarea spune că am provocat un accident, costul reparației mașinii avariate fiind de 800 de lire sterline, pe care le pot plăti fie o dată, fie pot raporta daunele la asigurare. La sfârșitul înștiințării este adresa unde îl pot găsi pe avocat. Nu există nicio îndoială că îl voi vizita, fără ezitare.

Fug sus să-mi iau actele, dar, când plec, mă ciocnesc de Kevin care, în loc să mă îmbrățișeze, mă dă la o parte și mă întreabă:

— Suzanne, ce e cu tine? S-a întâmplat ceva?

— Da, domnule, trebuie să plec acum! Nu pot să mai rămân, am niște treburi urgente.

Grăbesc pasul, ca și cum nu există nicio îndoială că Kevin va fi înțelegător.

— Nu uita, ești în timpul programului de lucru! spuse ridicând un deget. Nu te pot lăsa să pleci pur și simplu!

— Ba da, Kevin, poți! Îmi iau geanta și mă întorc să-l înfrunt.

— Suzanne, nu înțelegi! Nu poți pleca!

Se uită la mine cu o privire dură care aproape că mă face să mă simt prost. Pentru o clipă, mă gândesc să-i afișez un zâmbet seducător, dar apoi mă comport complet diferit.

— Kevin, nici tu nu înțelegi! Cu siguranță, plec! Poți să-ți iei și tu o zi liberă, poate o să te simți mai bine.

pofta de dulce. Massimo nu doar mă îndrumă către preparate, ci vorbește cu pasiune despre aromele care reprezintă țara sa. Felul în care arată și miroase tot, face să îmi lase gura apă. Cuvintele lui, cu care își povestește experiențele, îmi umplu inima de căldură. Mi-l imaginez copil, înconjurat de o familie perfectă, iubitoare, într-o casă mare și veche.

Tânjesc din ce în ce mai mult după sărutul lui, dar nu mă atinge.

Privirea lui îmi mângâie pieptul, apoi gura. Abundența de mâncare delicioasă de pe masa din fața mea, el aici lângă mine, vorbind în acea engleză neglijentă, dar perfect potrivită, faptul că îl pot miroși, gesturile lui, toate acestea îmi fac stomacul să se strângă. Nu suport această dorință, nu suport felul în care zâmbește... Nu mă pot gândi decât la sărutări și la imaginea pe care am văzut-o în oglinda liftului, în care lentoarea lui hotărâtă era atât de masculină. Îmi pierd răbdarea, îmi întind mâna spre ceafa lui și îl trag ferm spre mine. Nu întâmpin rezistență.

Privirile noastre se întâlnesc, toată rușinea mea dispare. Văd în ochii lui aceeași dorință care năvălește în mine. Nu-mi pasă de nimic altceva acum, doar ca acest bărbat să mă domine în sfârșit.

Limba lui îmi pătrunde în gură cu poftă; știu că și lui i-a fost greu să se abțină. Îl trag tot mai aproape, se apleacă ascultător, apoi, cu o mișcare neașteptată se ridică și mă ia în brațe. Mă trage în fața lui, mă așez pe masă, bucurându-mă de puterea pe care o folosește pentru a mă controla și de dorința lui, care este la fel de arzătoare ca și a mea. Îmi ridică puloverul, iar eu îmi ridic

CAPITOLUL 6

Călătoria

Suzanne

În fiecare zi aștept cu nerăbdare serile. Acum am timp pentru o mulțime de lucruri pentru care nu aveam timp atunci când munceam, dar tot mă plictisesc. Barbara are o părere bună despre Massimo, deși a remarcat că, dacă ar fi partenerul ei, l-ar ține în lesă. O vizitez des pe Catherine și observ că îi place foarte mult apartamentul meu și noua ei viață.

Ploaia cade nestăvilit, așa că nu simt nici cea mai mică nevoie să ies din casă. Balconul nostru este acoperit și mă surprind cât de mult mă bucur, înfășurată în pătură, de sunetul, vederea și mirosul ploii. Când sosește Massimo, arunc pătura, mă îndrept direct spre el și mă agăț de gâtul lui îndrăgostită.

— Te-ai plictisit? mă întreabă zâmbind.

— Mi-a fost tare dor de tine.

Scoate două bucăți lungi de hârtie: bilete de avion.

Acestea mă vor duce pe tărâmul imaginației.

Ne văd pierduți unul în celălalt, în mijlocul vacanței noastre, înconjurați de mare... Mă bucură să știu că, pentru o vreme, pot fi singură cu iubitul meu.

— Îți voi arăta Sicilia. Locul în care am crescut. Vei cunoaște viața mea... Crede-mă, îți voi arăta peisaje atât de frumoase, cum nu ai mai văzut niciodată.